

	Förnamn	Efternamn
	MANJU	KHADKA
	Född	
	1981, SINDUPALCHOK, NEPAL	
	Hemma	
	"SINDUPALCHOK, DÄR JAG VÄXTE UPP. DÄR ÄR MÄNNISKOR FATTI- GA MEN OFÖRSTÖRDA, DE KLARAR SIG PÅ VAD JORDEN GER. JAG TROR INTE ATT JAG NÅGONSIN KAN ÅTERVÄNDA."	
Språk		
NEPALI		
Familj		
EN TIOÅRIG SON, EN NIOÅRIG DOTTER		

"Hemma fanns ett lugn som man aldrig känner i storstaden"

Byn – staden. Manju Khadka flydde från hembyn för att slippa makens våld. Men livet som anställd på en ”dansrestaurang” i Katmandu är inte mycket bättre.

KATMANDU. Manju Khadka växte upp i det fattiga distriktet Sindupalchok, norr om Katmandu i centrala Nepal. Hon tvingades gifta sig som femtonåring med en man hon inte älskade. Det visade sig snart att han var alkoholist och ofta blev våldsam. En natt försökte han tända eld på henne, men var för berusad för att lyckas.

Manju Khadka tog deras två barn och flydde till huvudstaden för två år sedan. Utan utbildning och kontakter var det svårt att hitta arbete. Hon började som dansare på en av stadens många dansrestauranger, verksamheter för mer eller mindre öppen prostitution.

För ett år sedan berättade en väninna på restaurangen om organisationen Raksha Nepal (raksha betyder skydd) som erbjuder prostituerade kvinnor yrkesutbildning. Manju Khadka har antagits till yrkesprogrammet men jobbar än så länge kvar som dansare. – Jag måste arbeta för att försörja mina barn men mår väldigt dåligt av att vara där. Männerna som kommer till dansrestaurangen är fulla och aggressiva.

Manju Khadka har inte bestämt yrkesinriktning än, valet står mellan busschaufför och sömmerska.

– Jag har aldrig varit mycket för att läsa, jag tycker om att jobba med händerna. Egentligen spelar det inte så stor roll vad det är för yrke, bara jag får ett riktigt jobb där man gör nytta.

Hennes nioåriga dotter och tioårige son går i en kommunal skola. På eftermiddagarna har hon tid att leka med dem. Sedan får de ofta vara ensamma hemma tills hon kommer tillbaka från jobbet vid tvåtiden på natten.

Genom släktingar fick Manju Khadka veta att maken letade efter henne. Hon skulle straffas för att hon dragit skam över honom.

När hon kom hem från jobbet en natt för snart ett år sedan möttes hon av tung röklukt i trapphuset. Lägenheten hade bränts ut fullkomligt innan grannarna lyckats släcka. Lyckligtvis var barnen hos en väninna över kvällen. Manju Khadka har polisanmält sin man för händelsen men det har inte lett någon vart. Nu har de flyttat till en enrummare på hemlig adress med hjälp av Raksha Nepal. En repig, brun plastmatta på golvet. Kala, grå betongväggar. – Det är inte mycket, men här kan vi känna oss trygga, säger hon. På bordet står tv:n som branden förvandlade till en sotig degklump. Märkligt nog fungerar den.

Manju Khadka drömmer om att återvända till Sindupalchok, men rädslan för maken är för stor. – Jag längtar till min hemby och saknar arbetet på fälten, där vi odlade potatis, bönor, lök, tomat och chili. Hemma fanns ett lugn som man aldrig känner i storstaden. Och det är i Sindupalchok jag har mina närmaste vänner.

Prostitution

Nationella kommittén för mänskliga rättigheter i Nepal räknar med att omkring **40 000** kvinnor i åldern 12–30 år arbetar på massagesalonger och barer där det förekommer prostitution i huvudstaden Kahtmandu.

Många av dem har lurats eller lockats till huvudstaden från den fattiga landsbygden.

2010-03-04 G. Heerén